

Sygn. akt VU 3282/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015 roku w Legnicy

sprawy z wniosku Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury za okres od 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r.

na skutek odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 listopada 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 3282/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 13 listopada 2014 r. odmówił prawa do wypłaty emerytury Z. J., zawieszony w okresie od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji Z. J. wniósł o jej uchylenie lub zmianę poprzez wypłatę świadczenia za okres od 01 października 2010 r. do 21 listopada 2012 r. z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności w poszczególnych miesiącach do dnia zapłaty.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Uwzględniając wniosek z dnia 30 maja 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 08 czerwca 2011 r. przyznał Z. J. prawo do emerytury od dnia 01 maja 2011 r. i jednocześnie wypłatę tego świadczenia zawiesił, gdyż ubezpieczony nadal kontynuował zatrudnienie; na dzień przyznania emerytury był nadal od 03 grudnia 1982 r. zatrudniony w (...) S.A. Oddział Zakłady (...).

Powołując się na ustawę z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytury, do której prawo uległo zawieszeniu w okresie od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. ubezpieczony wniósł o wypłatę zawieszony emerytury w okresie od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z

dnia 13 listopada 2014 r. odmówił prawa do wypłaty emerytury Z. J. zawieszanej w okresie od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

(n i e s p o r n e)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Domagając się wypłaty zawieszanej emerytury Z. J. powołał się na ustawę z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytury, do której prawo uległo zawieszeniu w okresie od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014.169). Zgodnie z art. 1 tej ustawy, ustawa określa zasady ustalania i wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszane na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 poz. 1285) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z FUS”, w okresie od dnia 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. Na zasadzie zaś art. 2 wymienionej ustawy, emerytura, o której mowa w art. 1, zwana dalej „zawieszoną emeryturą”, przysługuje emerytowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nabył prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r.;
- 2) jego prawo do emerytury zostało zawieszane na podstawie przepisów określonych w art. 1 w związku z kontynuowaniem przez niego po dniu 30 września 2011 r. zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

W realiach rozpoznanej sprawy Z. J. nie spełnia łącznie obu określonych przepisem art. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. warunków. Z niespornych ustaleń faktycznych wynika bowiem, że prawo do emerytury nabył nie przed dniem 01 stycznia 2011 r., a po tej dacie, dopiero z dniem 01 maja 2011 r.

Należy ponadto wskazać, że wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r., na który powołuje się wnioskodawca, Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt K 2/12) orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. w Dz. U. poz. 1285. W uzasadnieniu tego wyroku (pkt 9) Trybunał Konstytucyjny wskazał, że z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw traci moc art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Znaczy to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie będzie miał zastosowania do osób, które prawo to nabyły w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od 01 stycznia 2011 r.

Ubezpieczony nie jest zatem osobą, która prawo do emerytury nabyła we wskazanym w wyroku Trybunału Konstytucyjnego okresie od 08 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., albowiem prawo do emerytury nabył już po dniu 31 grudnia 2010 r., od 01 maja 2011 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.